

Prekrásná růžička líbezně vóní,
 má duše, mé srdce dychtělo po ní,
 po matce Boží
 mé srdce túží;
 Maria, kde si?

Slyšel sem krásný hlas mezi horama;
 andělé zpívají: Zdravas Maria;
 po hlasi půjdu,
 bát sa nebudu,
 kde si Maria?

Radostná novina, radostná chvíle,
 když Maria volá své dítky milé:
 Nesmíte se bát,
 mám vám všem co dat,
 jen podte ke mně.

A dyž sem uslyšel, kde ona bydlí,
 hned ve mně radostí plesaly žíly,
 ach má matičko,
 krásná růžičko,
 to sa mi líbí.

Ach přijmi, Maria, krásnú kytičku,
 malý růženeček, pěknú písničku,
 to ti darujem,
 že Tě miľujem,
 Boží rodičku.

Kdybych pak já někdy měl s světa jíti,
 Tebe zde, Maria, již nespatriťi,
 prosím pro Boha,
 matičko miľá,
 neopúšťaj mňa.

1984.

Z Velké.

Volně.

Ma - ti - čko   Bo - ží,   Ty's mo-je   rů - ži -
 ne - be - ské   zbo - ží!   a bo - ží   ma - ti -